

§ 129.

Den Foresatte, som ikke drager sine Undergivne tilbørlig til Ansvar for de af dem begaaede Forbrydelser ved enten at lade dem tiltale eller selv at paalægge dem den forskyldte Straf, for saa vidt han dertil er berettiget, eller ved at anmelde Forbrydelsen til vedkommende høiere Foresatte, eller som ulovlig forskaaner Undergivne for ifjendt Straf, anses med Fængsel. En Officer kan i vigtigere Tilfælde, eller naar han oftere befindes i samme Brøde, straffes med Embeds Fortabelse.

§ 130.

Den, som belægger nogen Undermand med Straf, uagtet Myndighed dertil ikke tilkommer ham, eller overskrider Grændserne for sin Straffemyndighed, eller iøvrigt ulovlig lader nogen Straf fuldbyrde, eller paa anden Maade misbruger sin Myndighed til Undermands Forurettelse ved Afstraffelse eller Fængsling, straffes, saafremt han ikke efter den borgerlige Straffelov har forskyldt større Straf, med Fængsel eller med Embeds eller Bestillings Fortabelse.

§ 131.

Den, som ulovlig slaar eller paa lignende Maade over personlig Vold imod Undermænd, skal straffes med Fængsel, og Straffen skal, hvis Undermanden ikke ved sit opvirende Forhold har egget til Forbrydelsen, i det Mindste være Bagtarrest i 30 Dage eller anden Fængselsstraf af lige Størrelse. Udarter saadan Vold til egentlig Mishandling, eller er der andre særdeles skæpende Omstændigheder tilstede, anses den Skyldige med Fængsel i anden Grad eller med Embeds eller Bestillings Fortabelse, saafremt han ikke efter den borgerlige Straffelov har forskyldt større Straf.

Den høiere Foresatte, som er tilstede ved saadan ulovlig Medfart imod sine Undergivne og ikke strax skrider ind for at standse den, behandles efter Reglen i § 127.

Den, som ulovlig truer sin Undermand med Vold uden dog at forsøge paa at tilføie ham nogen saadan, straffes med Fængsel.

§ 132.

Bestemmelserne i § 131 komme ikke til Anvendelse, naar det bliver nødvendigt at anvende legemlig Magt eller Trusel herom imod en Undermand for under Fægtning, i Havsnød, under Oprør eller andre Omstændigheder, som udkræve Krigslydighedens strengeste Haandhævelse, at tvinge en uhydig Undergiven til ufortøvet at efterkomme Befalinger, som sigte til at forhindre eller standse Flugt, Oprør, Plyndring, Voldsomheder eller andre grove Forbrydelser, eller iøvrigt i yderste Nød og paatrængende Fare gives til at afvende Ulykke eller fremme Krigens Diemed. Magt kan i disse Tilfælde lovlig anvendes, og den Skyldige, som derved kommer til Skade eller endog omkommer, tager Skade for Hjemgjæld eller ligger paa sine Gjerninger.

Heller ikke er det Myndigheds Misbrug, hvis en Overmand, naar flere menige Krigsmænd i Forening gjøre sig skyldige i Forhaanelser mod ham, truende Sammenstimlinger eller andre grove Forseelser, og ikke paa Befaling vende tilbage til Lydighed, søger at skaffe sine til sieblikkelig at gjenoprette Lydighed og Orden sigtende Befalinger Virkning ved paa Stedet at anvende Magt.

Den, der har været i noget af de i denne Paragraf omhandlede Tilfælde, bør derom afgive Melding, for at Sagen kan undersøges, og viser det sig herved, at der af Overmanden er anvendt haardere Tvangsmidler, end til Diemedets Dynaaelse kunde anses nødvendigt, bliver det at undersøge, om dette efter Omstændighederne bør tilregnes som forsætligt eller uagtsomt. I sidste Tilfælde idømmes der ham en passende Fængselsstraf.